

СПОГОДБА

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

ЗА

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

И

НА ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ

НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 41-ото Народно събрание на 19 май 2010 г. – ДВ, бр. 41 от 2010 г. В сила от 21 декември 2010 г.

Република България
и
Федерална република Германия

желаейки да насърчат своите взаимни икономически връзки чрез отстраняване на данъчните пречки и да засилят своето сътрудничество по данъчни въпроси,

се договориха както следва:

Глава I
Обхват на спогодбата

Член 1
Обхват по отношение на лицата

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2
Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на едната договаряща държава, на нейна федерална провинция или на нейно политическо подразделение, или на неин орган на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход или върху съвкупното имущество, или върху отделни елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху печалби от прехвърляне на движимо или недвижимо имущество, данъците върху общата сума на надниците или заплатите, изплатени от предприятия, както и данъците върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази Спогодба, са по-специално:

а) в Германия:

- (i) данъкът върху дохода (Einkommensteuer);
- (ii) корпоративният данък (Körperschaftsteuer);
- (iii) търговският данък (Gewerbesteuer); и
- (iv) данъкът върху имуществото (Vermögensteuer);
включително допълнителните плащания, наложени във връзка с посочените данъци,
(по-нататък наричани "германски данък");

б) в България:

- (i) данъкът върху дохода на физическите лица;
- (ii) корпоративният подоходен данък; и
- (iii) данъкът върху недвижимото имущество,
(по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата се прилага и за всички подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или

вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава II Определения

Член 3 Общи определения

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът „Германия“ означава Федерална република Германия, а когато е употребен в географски смисъл, територията на Федерална република Германия, както и територията на морското дъно, неговото подпочвено пространство и водния стълб над тях, прилежащи към териториалното море, доколкото Федерална република Германия може да упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право и нейното национално законодателство за целите на изследването, използването, запазването и управлението на живите и неживите природни богатства;

б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Германия или България, според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяко образувание, което се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) терминът "предприятие" се прилага по отношение на осъществяването на всяка стопанска дейност;

ж) терминът „стопанска дейност“ включва извършването на професионални услуги и на други дейности с независим характер;

з) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

и) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен ако корабът или самолетът се експлоатират изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

к) терминът "национално лице" означава:

аа) по отношение на Германия: всеки германец по смисъла на Основния закон на Федерална република Германия и всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто правен статут се основава на действащите закони в Германия;

бб) по отношение на България: всяко физическо лице, притежаващо гражданство на Република България и всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто правен статут се основава на действащите закони в България;

л) терминът "компетентен орган" означава:

аа) в случая на Германия, Федералното министерство на финансите или агенцията, на която то е делегирало правата си;

бб) в случая на България, министъра на финансите или упълномощен представител.

2. При прилагането на Спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава, всеки термин, който не е определен в нея, има значението, което му придава към момента на прилагането законодателството на тази държава по отношение на данъците обхванати от Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго. Всяко значение, определено в приложимото данъчно законодателство на тази държава, има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4 Местно лице

1. За целите на тази Спогодба понятието "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, а също включва тази държава, нейна федерална провинция и всяко нейно политическо подразделение или нейн орган на местна власт. Този термин, обаче, не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава или имущество разположено в нея.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, тогава неговото положение се определя както следва:

а) то се счита за местно лице само на държавата, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена, или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин и на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. В случаите на елемент от доход, печалба или печалба от прехвърляне на имущество, получени от или чрез лице, което е „прозрачно“ за данъчни цели по законодателството на някоя от договарящите държави, се счита, че такъв елемент е получен от местно лице на тази държава, доколкото този елемент се третира като доход, печалба или печалба от прехвърляне на имущество на местно лице за целите на данъчното законодателство на тази държава.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази Спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница; и

- е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Терминът „място на стопанска дейност” включва също така:

- а) строителна площадка, строителен или монтажен обект, само когато продължават за повече от девет месеца, и

- б) инсталация или съоръжение, използвани за изследване на природни богатства, или сонда или кораб, използвани за изследване на природни богатства, само когато това използване продължи повече от девет месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка;

- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

- г) поддържане на определено място на дейност изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

- д) поддържане на определено място на дейност, изключително за извършване на всяка друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

- е) поддържане на определено място на дейност единствено за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности, при положение, че цялостната дейност на това определено място на дейност, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага ал. 6, действа от името на предприятие, като има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Глава III

Данъчно облагане на доходите

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държавата, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за правото на разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби, речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин,

печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на тези разходи, които са извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; възприетият начин на разпределение обаче трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи, печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби или самолети в международния транспорт се облагат с данък само в тази държава.

2. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на речни кораби, използвани в транспорт по вътрешни водни пътища се облагат с данък само в тази държава.

3. За целите на този член, печалбите от експлоатацията на морски кораби или самолети в международния транспорт, или на речни кораби включват печалбите от:

а) инцидентното отдаване под наем без екипаж на морски или речни кораби, или самолети; и

б) използването или отдаването под наем на контейнери (включително трейлери и свързано оборудване за транспортиране на контейнери),

когато тези дейности са във връзка с експлоатацията на морските кораби или самолетите в международния транспорт, или на речните кораби.

4. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9 Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия, в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответната корекция на размера на данъка, начислен върху тези печалби. При извършването на такава корекция ще се вземат предвид другите разпоредби на

тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави, при необходимост, ще се консултират един с друг.

Член 10 Дивиденди

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, такива дивиденди могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава:

а) 5 процента от брутната сума на дивидентите, ако притежателят е дружество (различно от гражданско дружество или германска тръстова компания за инвестиции в недвижими имоти), което има пряко поне 10 процента от имуществото на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 15 процента от брутната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи от акции, „жоисанс“ права или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и други доходи, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице и разпределенията по удостоверения на инвестиционен фонд или инвестиционен тръст.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност разположено там и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени

дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност, разположено в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, възниквали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2,

а) лихвите, възникнали в Германия и платени по заем, гарантиран от правителството на България, или платени на правителството на България, на орган на местна власт или на финансова институция, изцяло притежавана от правителството на България, се освобождават от германски данък;

б) лихвите, възникнали в България и платени по заем, гарантиран от Германия по отношение на износ или пряка чуждестранна инвестиция или платени на правителството на Германия, на Deutsche Bundesbank, на Kreditanstalt für Wiederaufbau или на Deutsche Investitions und Entwicklungsgesellschaft, се освобождават от български данък.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 2, лихвите, посочени в ал. 1, могат да се облагат с данък само в договарящата държава, на която получателят е местно лице, ако получателят е притежател на лихвите и лихвите са платени:

а) във връзка с продажба на кредит на промишлено, търговско или научно оборудване;

б) във връзка с продажба на кредит на стоки от едно предприятие на друго предприятие; или

в) по заем от всякакво естество, отпуснат от банка.

5. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации.

Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член. Терминът „лихви” обаче не включва доходи, които са разгледани в чл. 10.

6. Разпоредбите на ал. 1 до ал. 4 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

7. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с което е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност, се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност.

8. Когато, поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и притежавани от местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но когато притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutния размер на авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми и филми или магнетофонни записи и други средства за възпроизводство на образ или звук за радио или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за информация, отнасяща се до

промишлен, търговски или научен опит. Терминът „авторски и лицензионни възнаграждения“ включва също и плащания от всякакъв вид:

а) за използване или за правото на използване на името или снимката на едно лице или всяко друго право на личността и за плащания, получени за публично представяне на записи на изявите на художествени изпълнители или спортисти; и

б) за използване или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване.

Разпоредбата на б.б) ще престане да се прилага по отношение на суми, изплатени след 31.12.2014г.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност, във връзка с които е възникнало задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност, то тогава се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото, информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази Спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава, от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава, от прехвърляне на акции или подобни права в дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, различни от акции, които се търгуват на призната фондова борса, могат да бъдат облагани с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие), могат да се облагат с данък в тази друга държава.

4. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби или самолети, експлоатирани в международния транспорт, речни кораби, използвани в транспорт по вътрешни водни пътища, или на движимо имущество, свързано с експлоатацията на такива кораби, самолети или речни кораби, се облагат с данък само в тази държава.

5. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в ал. 1 до ал. 4, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

6. Когато едно физическо лице е било местно лице на едната договаряща държава за период от 5 години или повече и е станало местно лице на другата договаряща държава, ал. 5 не ограничава първата посочена държава да обложи по своето вътрешно законодателство увеличената стойност на акциите или дяловете в дружество, което е местно лице на първата посочена държава за периода, в който това физическо лице е било местно лице на първата посочена държава. В този случай увеличената стойност на имуществото, обложена в първата посочена държава, няма да се включва при определяне на последващото увеличение стойността на имуществото от другата държава.

Член 14

Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 15 до чл. 18, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и

б) възнаграждението е платено от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност, което работодателят притежава в другата държава.

3. Разпоредбите на ал. 2 не се прилагат по отношение на възнаграждение за положен труд в рамките на преотдаване на професионална работна сила.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, речен кораб или самолет, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази държава.

Член 15

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите (включително управителен съвет или надзорен орган или подобен по функции орган) на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 16

Художествени изпълнители и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант или спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортист, в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7 и 14, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Алинея 1 и 2 не се прилагат по отношение на доходите, получени от дейността на художествени изпълнители или спортисти, извършвана в едната договаряща държава, когато посещението в тази държава е финансирано повече от 60 процента от обществени фондове на другата държава, федерална провинция, политическо подразделение или орган на местна власт или от организация, която е призната в тази друга държава за благотворителна

организация. В този случай доходът се облага с данък само в договарящата държава, на която физическото лице е местно лице.

Член 17

Пенсии, анюитети и подобни плащания

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 18, ал. 2, пенсии и подобни плащания или анюитети, изплатени на местно лице на едната договаряща от другата договаряща държава, се облагат с данък само в първата посочена държава.
2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, плащания, получени от физическо лице, което е местно лице на едната договаряща държава по държавна социално-осигурителна схема на другата договаряща държава, се облагат с данък само в тази друга държава.
3. Независимо от разпоредбите на ал. 1, периодични или непериодични плащания, извършени от едната договаряща държава или нейно политическо подразделение на лице, което е местно лице на другата договаряща държава, като компенсация за политическо преследване или поради телесна повреда или вреда, понесени в резултат на война (включително реституционни плащания) или на военна или гражданска алтернативна служба, или на престъпление, ваксинация или подобно събитие, се облагат с данък само в първата посочена държава.
4. Терминът “анюитети” означава определени суми, които се изплащат периодично в определено време пожизнено или в течение на определен или определен период от време, в изпълнение на задължението за пълно и съответно възстановяване на извършените плащания в пари или в тяхна равностойност.
5. Плащания за издръжка, включително за деца, извършени от местно лице на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, се освобождават от облагане с данък в тази друга държава. Доколкото такива плащания за издръжка се приспадат в първата посочена държава при изчисляване на облагаемия доход на платеща, те могат да бъдат облагани с данък в тази друга държава. Счита се, че данъчните облекчения, които се изразяват в намаляване на социална тежест не се приспадат за целите на тази алинея.

Член 18

Държавна служба

1. а) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава, федерална провинция, политическо подразделение или орган на местна власт или, в случая на Германия, друго юридическо образувание по германското публично право, на физическо лице за извършени услуги на тази държава, федерална провинция, политическо

подразделение или орган на местна власт или, в случая на Германия, друго юридическо образувание по германското публично право, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения, обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

аа) е гражданин на тази държава; или

бб) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава, федерална провинция, политическо подразделение или орган на местна власт или, в случая на Германия, някое друго юридическо образувание по германското публично право, на физическо лице за извършени услуги на тази държава, федерална провинция, политическо подразделение или орган на местна власт или, в случая на Германия, някое друго юридическо образувание по германското публично право, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива пенсии и други подобни възнаграждения, обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на членове 14, 15, 16 и 17 се прилагат по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава, федерална провинция, политическо подразделение или орган на местна власт или, в случая на Германия, друго юридическо образувание по германското публично право.

4. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на възнаграждение по програма на едната договаряща държава, федерална провинция, политическо подразделение или орган на местна власт за насърчаване на развитието, платено от фондове, предоставени изключително от тази държава, федерална провинция, политическо подразделение или орган на местна власт на специалист или доброволец, командирован в другата договаряща държава със съгласието на тази друга държава.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат и по отношение на заплати, надници и други подобни възнаграждения и пенсии, платени на физически лица, във връзка с услуги, предоставени на Гьоте – Институт, Германската служба за академичен обмен („Deutscher Akademischer Austauschdienst“) или на други сравними институции, взаимно съгласувани между договарящите държави. Ако такова възнаграждение не е обложено в държавата, в която е основана институцията, се прилагат разпоредбите на чл. 14.

Член 19

Професори, преподаватели и студенти

1. Физическо лице, което посещава едната договаряща държава по покана на тази държава или на акредитиран университет, колеж, училище, музей или друга културна институция на тази държава или по официална програма за културен обмен за период ненадвишаващ две години единствено с цел преподаване, изнасяне на лекции или извършване на научно изследване при такава институция и което е или е било непосредствено преди това посещение местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данък в първата посочена държава по отношение на възнаграждението му за тази дейност, при условие че това възнаграждение е получено от източници извън тази държава.
2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако тези дейности не са предприети от физическото лице в обществен интерес, а преимуществено за лично облагодетелстване на някое лице или лица.
3. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди посещението си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който пребивава в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за целите на своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава, при условие че тези плащания възникват от източници извън тази държава.

Член 20

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо къде възникват, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.
2. Разпоредбата на ал. 1 не се прилага по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в чл. 6, ал. 2, когато получателят на такива доходи, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност разположено там и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7.

Глава IV

Данъчно облагане на имуществото

Член 21

Имущество

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, посочено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от морски кораби и самолети, експлоатирани в международния транспорт, както и от речни кораби, използвани в транспорт по вътрешни водни пътища от предприятие на едната договаряща държава, както и от движими вещи, необходими за експлоатацията на такива морски, речни кораби и самолети, се облагат с данък само в тази държава.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Глава V

Методи за премахване на двойното данъчно облагане

Член 22

Премахване на двойното данъчно облагане

1. В Германия двойното данъчно облагане се избягва както следва:

а) Освен в случаите, когато се признава данъчен кредит за чуждестранен данък по реда на точка „б“, всеки елемент от доходи, произтичащ от България и всеки елемент от имущество, разположено в България, който, в съответствие с тази Спогодба, е ефективно обложен в България, се освобождава от облагаемата основа за германския данък.

В случаите на елементи от доходи от дивиденди, предходната разпоредба се прилага само по отношение на такива дивиденди, които са платени на дружество (с изключение на гражданско дружество), което е местно лице на Германия, от дружество, което е местно лице на България, най-малко 10 процента от капитала на което се притежава пряко от германското дружество и които не се приспадат при определянето на печалбите на дружеството, разпределящо тези дивиденди.

Освобождава се от облагаемата основа на данъците върху имуществото всяко участие, носещо дивиденди, които, ако бяха платени, биха били освободени, съгласно предходните изречения.

б) Като се имат предвид разпоредбите на германското данъчно законодателство относно кредита за чуждестранен данък, признава се българския данък, платен в съответствие с българското законодателство и съобразно тази Спогодба като кредит срещу германския данък върху доходите, платими във връзка със следните елементи от доходи:

аа) дивиденди, които не са разгледани в буква „а“;

- бб) лихви;
- вв) авторски и лицензионни възнаграждения;
- гг) елементи на доход, които може да се облагат в България, в съответствие с ал. 2 на чл. 13;
- дд) елементи на доход, които може да се облагат в България, в съответствие с ал. 2 на чл. 14;
- ее) директорски възнаграждения;
- жж) елементи от доходи, които може да се облагат в съответствие с чл. 16.

в) Разпоредбите на буква „б“ се прилагат вместо разпоредбите на буква „а“ за елементи от доходи, посочени в чл. 7 и 10 и за активите, от които такъв доход е получен, ако местното лице на Германия не докаже, че brutният доход на мястото на стопанска дейност през стопанската година, в която е възникнала печалбата, или на дружеството, местно лице на България, през стопанската година, за която са платени дивидентите, е получен изцяло или почти изцяло от дейности по смисъла на номера от 1 до 6 от алинея 1 на параграф 8 от германския Закон за външни данъчни отношения (Aussensteuergesetz); същото се прилага по отношение на недвижимо имущество, използвано от място на стопанска дейност и по отношение на дохода от това недвижимо имущество на мястото на стопанска дейност (чл. 6, ал. 4) и по отношение на печалби от прехвърлянето на такова недвижимо имущество (чл. 13, ал. 1) и на движимо имущество, съставляващо част от активите на място на стопанска дейност (чл. 13, ал. 3).

г) Германия обаче запазва правото си да вземе предвид при определяне на своята ставка на данъка елементите на дохода и имуществото, които, съгласно разпоредбите на тази Спогодба, са освободени от германски данък.

д) Независимо от разпоредбите на буква „а“, двойното данъчно облагане се избягва чрез признаване на данъчен кредит, както е посочено в буква „б“:

аа) ако в договарящите държави елементи на доходи или имущество се квалифицират съгласно различни разпоредби на тази Спогодба или се причисляват към различни лица (освен на основание чл. 9) и този конфликт не може да се разреши по процедурата съгласно чл. 24, ал. 3 и ако като резултат от тези различия в квалификацията или причисляването, съответният доход или имущество би останал необложен или обложен с по-малък размер данък, отколкото ако нямаше такъв конфликт, или

бб) ако компетентният орган на Германия уведоми компетентния орган на България за други елементи на доходи, за които възнамерява да прилага разпоредбите на буква „б“. Тогава двойното данъчно облагане се избягва за дохода, за който е изпратено уведомление, чрез признаване на данъчен кредит от първия ден на календарната година, следваща годината, в която е получено уведомлението и са изпълнени всички законови изисквания съгласно вътрешното законодателство на Германия.

2. В България двойното данъчно облагане се избягва както следва:

а) Когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба могат да се облагат с данък в Германия, България, спазвайки разпоредбите на буква “б” и “в” на тази алинея, ще освободи такива доходи или имущество от облагане с данък;

б) Когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на чл. 10, 11, 12 или чл. 13, ал. 2 на тази Спогодба могат да се облагат с данък в Германия, България ще допусне като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице, сума равна на данъка платен в Германия. Такова приспадане, обаче, няма да надвишава тази част от данъка, както е изчислен преди приспадането, която е причислима към този доход, произхождащ от Германия;

в) Когато, в съответствие с която и да е от разпоредбите на тази Спогодба, получени доходи или притежавано имущество от местно лице на България, са освободени от облагане с данък в България, България може въпреки това, при определяне размера на данъка върху останалите доходи или имущество на това местно лице, да вземе предвид освободените доходи или имущество.

Глава VI

Специални разпоредби

Член 23

Равенство в третирането

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства, и по-специално във връзка с качеството местно лице, са или могат да бъдат подложени. Тази разпоредба, независимо от разпоредбите на чл.1, се прилага и по отношение на лица, които не са местни лица на едната или двете договарящи държави.

2. Лица без гражданство, които са местни лица на едната договаряща държава, не подлежат в нито една от договарящите държави на каквото и да е

данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които гражданите на съответната държава при същите обстоятелства, и по-специално във връзка с качеството местно лице, са или могат да бъдат подложени.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, няма да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятията на тази друга държава, които извършват същите дейности. Тази разпоредба няма да се счита като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквито и да е лични намаления, облекчения или приспадания за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

4. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на чл. 9, ал. 1, чл. 11, ал. 8 или чл. 12, ал. 6, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на това предприятие, ще се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин, задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие, подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на каквото и да е данъчно облагане, или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

6. Разпоредбите на този член, независимо от разпоредбите на чл. 2, се прилагат по отношение на данъци от всеки вид и описание.

Член 24

Процедура по взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му е по чл. 23, ал. 1, пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Случаят трябва да

бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещ до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на Спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със Спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на Спогодбата. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане по случаи, които не са предвидени в Спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват директно помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 25 Обмен на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, за която би могло да се предвиди, че е съотносима за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба, или за администрирането или прилагането на националните законодателства, отнасящи се до данъци от всякакъв вид и описание, наложени от договарящите държави, федерални провинции, политически подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2.

2. Всяка информация, получена по ал. 1 от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, или решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в ал. 1, или с контрола върху горните дейности. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. Независимо от предходното, информацията, получена от едната договаряща държава, може да се използва за други цели, когато тази информация може да бъде използвана за такива други цели съгласно законодателствата на двете държави и компетентният орган на държавата, която предоставя информацията позволи такова използване.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки за предоставяне на информация, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

4. Когато едната договаряща държава поиска информация в съответствие с този член, другата договаряща държава ще използва своите средства за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от алинея 3, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма интерес за целите на своето облагане от такава информация.

5. Разпоредбите на алинея 3 в никакъв случай няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, пълномощник или лице, което действа като представител или довереник, или поради това, че тя е свързана с участие на собственик в определено лице.

Член 26

Съдействие при събиране на данъци

1. Договарящите държави взаимно си предоставят съдействие при събиране на публични вземания. Това съдействие не е ограничено от чл. 1 и 2. Компетентните органи на договарящите държави могат да определят начина на прилагане на този член чрез взаимно споразумение.

2. Терминът „публично вземане”, използван в този член, означава сума, дължима във връзка с данъци от всякакъв вид и описание, наложени от едната договаряща държава, федерална провинция, политическо подразделение или орган на местна власт, доколкото предвиденото данъчно облагане не противоречи на тази Спогодба или на всяко друго споразумение, по което договарящите държави са страни, както и лихви, административни санкции и разходи за събирането или обезпечаването, свързани с тази сума.

3. Когато публично вземане на едната договаряща държава подлежи на принудително изпълнение по законите на тази държава и се дължи от лице, което според законите на тази държава към този момент не може да осуети неговото събиране, това публично вземане, по молба на компетентния орган на тази държава, се приема за целите на събирането от компетентния орган на другата договаряща държава. Това публично вземане се събира от тази друга държава в съответствие с разпоредбите на нейните закони, приложими към принудителното изпълнение и събирането на нейните собствени данъци, както ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава.

4. Когато публично вземане на едната договаряща държава е вземане, по отношение на което тази държава може да предприеме обезпечителни мерки съгласно своето законодателство, за да осигури неговото събиране, това публично вземане по молба на компетентния орган на тази държава се приема за целите на предприемане на действия по обезпечаването от компетентния орган на другата договаряща държава. Тази друга държава предприема обезпечителни мерки по отношение на това публично вземане в съответствие с разпоредбите на своето законодателство, както ако публичното вземане беше публично вземане на тази друга държава, дори ако към момента на прилагането на такива мерки публичното вземане не подлежи на принудително изпълнение в първата посочена държава или се дължи от лице, което има правото да осуети неговото събиране.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 3 и 4 публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не подлежи в тази държава на ограниченията на давностните срокове и не се ползва с привилегиите, предвидени за публични вземания по законите на тази държава, поради своя характер на такова. В допълнение, публично вземане, което е прието от едната договаряща държава за целите на ал. 3 или 4, не се ползва в тази държава с привилегиите, предвидени за това публично вземане по законите на другата договаряща държава.

6. Действия, свързани със съществуването, валидността или сумата на публично вземане на едната договаряща държава, няма да се предприемат пред съд или административен орган на другата договаряща държава.

7. Когато във всеки един момент след отправяне на молба по ал. 3 или 4 от едната договаряща държава и преди другата договаряща държава да събере и преведе съответното публично вземане на първата посочена държава, съответното публично вземане престане да бъде:

а) в случаите на молба по ал. 3 публично вземане на първата посочена държава, което подлежи на принудително изпълнение по законите на тази държава и се дължи от лице, което към този момент не може да осуети неговото събиране по законите на тази държава, или

б) в случаите на молба по ал. 4 публично вземане на първата посочена държава, по отношение на което тази държава, съгласно своето законодателство, може да предприеме обезпечителни мерки, за да осигури неговото събиране,

компетентният орган на първата посочена държава незабавно ще уведоми компетентния орган на другата държава за този факт и, по избор на другата държава, първата посочена държава ще спре или оттегли молбата си.

8. Разпоредбите на този член в никой случай няма да се считат като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предприема мерки, които биха противоречали на обществения ред (*ordre public*);

в) да предоставя съдействие, ако другата договаряща държава не е изчерпала всички разумни мерки за събиране или обезпечаване според случая, които съществуват по нейните закони или според административната ѝ практика;

г) да предоставя съдействие в онези случаи, когато административната тежест за тази държава е очевидно непропорционална на ползата, която ще получи другата договаряща държава.

Член 27

Процедурни правила за облагане с данъци при източника

1. Когато в една от договарящите държави данъците върху дивиденди, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения или други елементи от доходи, получени от лице, което е местно лице на другата договаряща държава, се събират чрез удържане при източника, правото на първата посочена държава да прилага удържането на данъка в размерите, предвидени в нейното вътрешно законодателство, не е ограничено от разпоредбите на тази Спогодба. Данъкът, удържан при източника, се възстановява по молба от данъкоплатеца, ако и доколкото той е намален по тази Спогодба или престане да се налага.

2. Молбите за възстановяване трябва да се подадат до края на четвъртата година, следваща календарната година, в която данъкът при източника е наложен върху дивиденди, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения или други елементи от доходи.

3. Независимо от ал. 1, всяка договаряща държава предвижда процедури, при които плащанията на доходи, които съгласно тази Спогодба не са подложени на данъчно облагане или са подложени на ограничено данъчно облагане в държавата на източника, могат да бъдат извършвани без приспадане на данък или с приспадане на данък само в размера, предвиден в съответния член.

4. Договарящата държава, в която възникват елементи на доходи, може да поиска удостоверение за местно лице от компетентния орган на другата договаряща държава.

5. Компетентните органи могат да прилагат разпоредбите на този член чрез взаимно споразумение и при необходимост да установят други процедури за прилагането на данъчни облекчения или освобождавания, предвидени в тази Спогодба.

Член 28

Прилагане на спогодбата в особени случаи

Тази Спогодба няма да се тълкува в смисъл, че едната договаряща държава е ограничена при прилагането на своите вътрешни законови разпоредби за предотвратяване отклонението или заобикалянето на облагането с данъци. Ако предходната разпоредба доведе до двойно данъчно облагане, компетентните органи ще се консултират помежду си по реда на чл. 24, ал. 3 за избягване на двойното данъчно облагане.

Член 29

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищр в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, предоставяни съобразно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

Глава VII

Заключителни разпоредби

Член 30

Протокол

Приложеният протокол е неразделна част от тази Спогодба.

Член 31

Влизане в сила

1. Тази Спогодба подлежи на ратификация. Ратификационните документи ще се разменят колкото е възможно по-скоро в София.

2. Спогодбата влиза в сила в деня на размяна на ратификационните документи и ще се прилага в двете договарящи държави:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, платени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци, за тези данъци, които са наложени за периоди, започващи на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила.

3. При влизане в сила на тази Спогодба, Спогодбата между Федерална република Германия и Народна република България за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и имуществото, подписана на 2 юни 1987 г., ще престане да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, платени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила;

б) по отношение на другите данъци, за тези данъци, които са наложени за периоди, започващи на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която Спогодбата влиза в сила.

Член 32 Прекратяване

1. Тази Спогодба остава в сила за неопределено време, но всяка договаряща държава може да изпрати на другата договаряща държава по дипломатически път уведомление за прекратяване на или преди тридесетия ден на месец юни на календарната година, която започва след изчитането на период от пет години от датата на влизането ѝ в сила и в такъв случай тази Спогодба ще престане да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника, за суми, платени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението за прекратяване;

б) по отношение на другите данъци, за тези данъци, които са наложени за периоди, започващи на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е направено уведомлението за прекратяване.

Датата на получаване на това уведомление от другата договаряща държава е определяща за установяване на крайния срок.

Съставена в Берлин, на 25 януари 2010 г. в два оригинални екземпляра, на български, немски и английски език, като трите текста имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването на българския и немския текст, меродавен е английският текст.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

.....П.....

Росен Жуелязков,
Главен секретар на
Министерския съвет на Р. България

ЗА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

.....П.....

Петер Амон,
Държавен секретар на федералното
министерство на външните работи
на Ф.Р. Германия

ПРОТОКОЛ
КЪМ
СПОГОДБАТА
МЕЖДУ
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
И
ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ
ЗА
ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И
ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ
НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Република България и Федерална република Германия, в допълнение към Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане и отклонението от облагане с данъци на доходите и имуществото от _____ , договориха следните разпоредби, които са неразделна част от посочената Спогодба:

1. По отношение на чл. 4:

Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1, лице, различно от физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение и по тази причина, ще прилагат като преференциален критерий „мястото на действително управление“. Счита се, че терминът „място на действително управление“ е мястото, където по същество се осъществява ключовото управление и се вземат търговските решения, които са необходими за извършването на стопанската дейност на лицето, различно от физическо лице. Мястото на действително управление обичайно ще бъде мястото, където лицето или групата от лица с най-висока позиция вземат решения, мястото, където се определят като цяло действията, които ще се предприемат от лицето, различно от физическо лице.

2. По отношение на чл. 4 и 8:

Ако мястото на действително управление на корабно предприятие или на предприятие, което осъществява транспорт по вътрешни водни пътища е на борда на кораб или речен кораб, ще се счита, че то се намира в договарящата държава, в която е пристанището на домуване.

3. По отношение на чл. 7:

а) Когато предприятие на едната договаряща държава продава стоки или осъществява стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, разположено там, печалбите на това място на стопанска дейност няма да се определят на база общата сума, получена по този начин от предприятието, а само на база сумата, която е причислима към действително осъществената дейност от мястото на стопанска дейност, във връзка с тези продажби или стопанска дейност.

б) В случаите на договори, по-специално такива за проучване, доставка, инсталиране или изграждане на промишлено, търговско или научно съоръжение или сгради, или в случаите на обществени строежи, когато предприятието има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, печалбите на това място на стопанска дейност няма да се определят на база общата сума по договора, а само на база на тази част от договора, която ефективно се осъществява от мястото на стопанска дейност в тази договаряща държава, в която е разположено. Печалби, реализирани от доставка на стоки за това място на стопанска дейност или печалби, свързани с частта от договора, която се осъществява в договарящата държава, в която е разположена централата на това предприятие, се облагат само в тази държава.

в) Плащания, получени за технически услуги, включително изследвания или проучвания от научен, геоложки или технически характер, или за инженерингови договори, включително подробни чертежи, свързани с тях, или

за консултантски или надзорни услуги, се считат за плащания, за които се прилагат разпоредбите на чл. 7 от тази Спогодба.

4. По отношение на чл. 10 и 11

Независимо от разпоредбите на чл. 10 или 11 от тази Спогодба, дивиденди и лихви могат да се облагат в договарящата държава, в която възникват и съгласно законите на тази държава:

а) ако са получени във връзка с права или вземания за дълг, носещи право на участие в печалбите, включително доходи, получени от скрит съдружник („stiller Gesellschafter“) от участието му като такъв, или от заем с лихвен процент, който е свързан с печалбите на заемополучателя („partiarisches Darlehen“) или от облигации за участие в печалби („Gewinnobligationen“) по смисъла на данъчното законодателство на Германия, и

б) при условие, че се приспадат при определяне на печалбите на длъжника на такъв доход.

5. По отношение на чл. 25:

Ако по тази Спогодба се обменят лични данни в съответствие с вътрешното законодателство, се прилагат следните допълнителни разпоредби, като се имат предвид действащите разпоредби във всяка договаряща държава:

а) агенцията, която получава данните може да ги използва за посочените цели и ще се съобразява с условията, поставени от агенцията, която предоставя данните;

б) агенцията, която получава данните, по молба на агенцията, която предоставя данните, ще уведомява последната относно използването на предоставените данни и постигнатите от това резултати;

в) лични данни могат да бъдат предоставяни само на отговорните агенции. Всяко последващо предоставяне на данни на други агенции може да бъде извършено само с предварителното одобрение на агенцията, която предоставя данните;

г) агенцията, която предоставя данните е задължена да гарантира, че данните, които се предоставят са точни, както и че те са необходими и съответни на целта, за която се предоставят. Всички забрани за предоставяне на данни по приложимото вътрешно законодателство ще се спазват. Ако се окаже, че са предоставени данни, които не са точни или които не е следвало да бъдат предоставени, агенцията, която получава данните, ще бъде своевременно уведомена за това. Тази агенция ще бъде задължена да поправи или заличи незабавно данните;

д) по молба на заинтересованото лице, то ще бъде уведомявано, когато се предоставят данни относно него и за начина, по който ще бъдат използвани. Не съществува задължение да се предостави тази информация на лицето, ако се установи в крайна сметка, че общественият интерес от непредоставянето ѝ е по-голям от интереса на засегнатото лице от получаването ѝ. Във всяко друго отношение, правото на заинтересованото лице да бъде информирано за съществуващите данни, които се отнасят до него се урежда от вътрешното законодателство на договарящата държава, на чиято суверенна територия е подадена молбата за информация;

е) агенцията, която получава данните носи отговорност, в съответствие с вътрешното си законодателство, спрямо всяко лице, което незаконосъобразно понесе вреда, в резултат на обмен на данни по тази Спогодба. По отношение на вредите понесени от лицето, агенцията, която получава данните не може да претендира за освобождаване от отговорност, поради това, че вредата е причинена от агенцията, която предоставя данните;

ж) когато вътрешното законодателство на агенцията, която предоставя данните съдържа специални разпоредби за заличаване на предоставени лични данни, същата агенция съответно информира агенцията, която получава данните. Независимо от такива разпоредби във вътрешното законодателство, предоставените лични данни се изтриват веднага след като вече не са необходими за целите, за които са предоставени;

з) агенцията, която предоставя данните и агенцията, която получава данните са задължени да водят официални записи за предоставянето и получаването на лични данни;

и) агенцията, която предоставя данните и агенцията, която получава данните са задължени да предприемат ефективни мерки за защита на предоставените лични данни от неоторизиран достъп, неоторизирано изменение или неоторизирано разкриване.

6. Правни актове на Европейската общност

Тази Спогодба не засяга действието на правните актове на Европейската общност и съответните разпоредби в договарящите държави.

Съставен в Берлин, на 25 януари 2010 г. в два оригинални екземпляра, на български, немски и английски език, като трите текста имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването на българския и немския текст, меродавен е английският текст.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

.....П.....
Росен Жуелязков,
Главен секретар на
Министерския съвет на Р. България

ЗА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

.....П.....
Петер Амон,
Държавен секретар на федералното
министерство на външните работи
на Ф.Р. Германия